

ИЗТОКЪ

Редакторъ: П. Димитровъ

Ред.-стопанинъ: Г. Кебеджиевъ

ЦЕНА 2 ЛЕВА

СЕДМИЧНИКЪ ЗА СТОПАНСКИ, ОБЩЕСТВЕНЪ И КУЛТУРЕНЪ ЖИВОТЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Свобода, независимост, обединение!

(По случай празника на Независимостта)

1878 година — февруарий!
Отъ хайдушкия подвигъ на четитъ на Хитовъ, х. Димитъръ и Караджата, презъ Оборище и Батакъ, презъ Шипка и Шейново изгръ кърваво-червена свободата на единъ малък, но храбъръ и коравъ народъ... Ала Санъ-Стефано живъ малко. Берлинската мирна конференция разкъса отново цѣлостната свобода и вмъкна въ обръча на подчинението половината български народъ. Пропълзъ отъ ново робство отъ татъкъ, на югъ отъ хайдушката Стара планина. Надъ българската земя отъ Хемусъ до Бѣло море падна мракъ. Чернилото на тоя мракъ разкъса акта на Съединението—22 септември 1885 год. Оржжието на младата българска армия спечели свободата на българитъ братя отъ татъкъ Балкана. Едно младо Княжество заживява свободенъ политически животъ, но върху него тегне все пакъ опека на чужди. Тя трѣба да се прмахне. И това става.

5 октомври 1908 год.
Отъ славната стара столица на нѣкогашнитъ велики български царе, отъ хълмоветъ на Царевецъ и Трапезица единъ младъ български князь — князь Фердинандъ слага царската корона и високо обявява на свѣта: България става напълно независима държава съ държавенъ глава — Царъ—Царьтъ на България.

Независимата вече българска държава крачи бързо по пътя на прогреса. Сирежега е сега: обединението на всички българи, събирането на всички братя, целокупното обединение на българ. племе.

За това обединение, за тоя святъ идеалъ на всички българи, България води войнитъ за обединението—1912-1913—1915—1918 год.

Съ пѣсенъ на уста, съ пламна надежда въ очитъ цѣль народъ напѣва сили за целокупно обединение. Отново прогърмява по света името на българския войникъ. Лозенградъ, Булаиръ, Каймакъ-Чаланъ бележатъ пътя на победата.

По тоя пътъ трѣбваше да дойде обединението. Но победата на българския щикъ не завършва съ победа на дипломацията. — Нѣкои жестоко скѣсва и затваря пътя на Обединението. Единъ народъ, коравъ и храбъръ, изтощилъ сили и духъ, навежда глава безъ да губи надежда. Идеала за обединението на българското племе остава непостижнашъ. Върху бжднето днесъ лега надеждата и вѣрата... Свобода, независимост — Обединение.

3 октомври 1936 г.
Процеса на Обединението стои незавършенъ, неосщественъ. Къмъ него гледатъ обрнати очитъ на българското племе — и денъ и ноцъ.

Г. Ноевъ

Какво се пише за Сливень

За Сливень специално би трѣбвало да кажа нѣщо повече. И лозята не сж добре и поминъка вобше. Почналъ като кметъ архитектъ Козаровъ да създаде изкуствено напояване на обширното крастово поле, та да насочи къмъ новъ поминъкъ трудолюбивитъ сливенци, но го уволнили отъ кметството, та пред-

приятieto стои недовършено. Сега разприватъ, че новиятъ кметъ щѣлъ да павира шосето Сливень — Нова Загора.

— Ехъ, — казватъ сливенци — и то е добро, но по-напредъ да се свърши съ напояването... Още триста хиляди лева трѣбватъ!

Заминаваме по новото шосе презъ

Джендемитъ, Чуката, Ичера, Градецъ за моето село Жеравна.

Добричановъ въ в. „Миръ“ отъ 7. IX. т. г

Стариятъ журналистъ Добричановъ твърде правилно е схваналъ болкитъ на града ни. Явенъ е и хумора му, че кмета ще павира ново-загорското шосе. Защото шосетата ги павирва държавата, както това става за сега на много мѣста въ страната. И ние ще запитаемъ съ него — защо се спира едно започнато предприятие, къмъ което сж насочени погледитъ на хиляди бедни сливенци? Готовъ бѣше строежа на хали въ пазаря — спрѣха ги. Започна се едно голѣмо дѣло за напояване и него спрѣха. Така ще се питаемъ и ще констатираме редъ нерадостни факти за града ни, докато не се разбере и отъ гражданство и отъ директори и отъ министри — че кметския институтъ не е мѣсто за кръчмарски гуляйджии, за общественици-егоисти, служащи само срещу проценти и възнаграждения въ кооперации и банки, нито пъкъ е старопиталище за спаци пенсионери „кумци и баджанаци на тозъ или оная случаенъ управникъ...

Сливень.

Подготвена е почвата за образуване на собственишко д-во въ гр. Сливень. Вследствие направенитъ постѣпки на нашия съюзъ и специално на председателя г. генералъ о. з. Г. Кратунковъ, спрено е събарането на постройкитъ поради разширението на улицитъ.

Изъ в. „Собственикъ“, бр. 541/15. IX. т. г.

Тежко и горко на Сливень, когато неговото благоустройство ще се разрешава отъ канцеларитъ на собственишкитъ дружества. Днесъ улицата въ центъра на града ще запази архаичния си видъ поради постѣпкитъ на нѣкой си Кратунковъ вчера се осуети постройката на хали, всрѣдъ дюкянитъ на еснафа, зарѣза се и напояването, следъ като се хвърлиха стотици хиляди лева — поради недомислията на случайни хора, утре ще останемъ

За спиртния монополъ

Споредъ случайноститъ на политиката. спиртния монополъ, като всѣко едно средство на дирижираната економика, може да подобри положението за което е създаденъ, така лесно, както и би иогълъ да го влоши.

в. „Танъ“ — по случай намѣсата на фр. държава въ виненото производство.

ГРОЗДОБЕРЪ!

Какви радостни чувства буди тая дума у всѣки сливенецъ. Какви свидни картини разтила предъ погледа на миналото: Рано преди изгрѣвъ заскрибуцватъ „шарапанитъ“ по улицитъ, затракатъ съ кошове и хутии натоварени добитъци, ситно бързатъ следъ тѣхъ весели „берачи“. По лозята думватъ високи буйни огньове, екватъ пѣсни и зрѣли едри гроздове пълнятъ кошницитъ — и поематъ пътя за къщи. А тука пълна мобилизация на избитъ. Изтича самотока въ здрави едри бѣчви, играятъ „кросната“ по натѣпканитъ „кадуси“. Кипи трескава работа. „Тестиря“ е въ разгара си!

безъ мѣсто за поща, все поради ума на сжщитъ умници и интереситъ на нѣкои около тѣхъ... и така Сливень ще се благоустроява и ще напредва.

Отруденото сливенско население, сливенската интелигенция не ще оставятъ града имъ да се реди и управлява отъ хора, мѣстото на които е въ кръчмитъ и по страницитъ на „Щурецъ“!

Ск.

■ Презъ текущата университетска учебна година деканскитъ постове на физико-математическия и агрономо-ветеринарния факултети се заематъ отъ нашитъ съграждани — професоритъ г. Русчо Райновъ и г. Н. Недѣлчевъ.

Паисиево утро

На 27 т. м. дветъ гимназии въ града изнесоха лит. музикално утро съ сказка отъ у-ля при м. гимназия, г. Ангъзовъ, на тема Паисий. Сказчика изложи на популяренъ езикъ живота на светогорския монахъ и неговитъ заслуги за националното възраждане на българския народъ. Наредъ съ това разясни задачитъ и целитъ на Всебългарския съюзъ и неговитъ патриотически аспирации, като апелира къмъ гражданството за подкрепа на съюза, Литер. музикалнитъ номера се изнесоха много добре.

Четете в-къ „ИЗТОКЪ“

ВЪ БЕРЛИНЪ

Отпътуването не бѣше това, което очаквахме: „Испанската революция“, която мислехме, че ще преживѣемъ при настаняването въ вагонитъ, не се случи, — всѣки си имаше опредѣлено, номерирано мѣсто.

„Брачата при все, че сж любезни, не сгрѣватъ сърдцата ни. Особено тжжно впечатление прави буренясалата гранична телена мрежа,

пресичаща линията и станала причина за изсичането на толкова много декари гора.

Сръбската земя до Бѣлградъ не се различава по нищо отъ нашата; може би само по това, че нашитъ села край линиитъ сж по-богати, по-благоустроени.

Страшна жега ни тормози. 42 градуса на сѣнка. Минаваме край Бѣлградъ, който има хубавъ изгледъ

отъ далечъ, преминаваме Сава и Земунъ и изведнажъ изгледа се рѣзко измѣня, — строго геометрични парцели отъ земеделски култури сж покрили безкрайната равнина.

Така е особено въ Унгария на чиято граница бѣхме сърдечно посрещнати; безъ никакви прегледи и ограничения. — „Моля предайте на всички дами, чрезъ тоя ми жестъ, моитъ най-голѣми почитания“ — казва шефътъ на митницата, цѣлувайки ржката на една българка. „Ура“, възгласи: „Немъ, немъ шока“, пѣсни и просълзени очи на много унгарци и българи, и така спонтанно: сѣкашъ товаръ се смъкна отъ нашитъ гърбове тамъ, а унгарцитъ, като че ли посрещаха отдавна невиджани тѣхни братя. При тръгването ни изказа благопожелания едно младо унгарско момиче облѣчено въ национална носия и пакъ „Ура“ и „Немъ, немъ шока!“ Десятки букети полетяватъ изъ прозорцитъ...

Красива е залъза въ унгарската Пуста. Изъ нея срещаме много често стада отъ едъръ добитъкъ съ голѣми рога, стада отъ буйни коне, свини и пр. Минавайки презъ Ференуварашъ — предградие на Буда-Пеща, презъ ноцъта, ние гледахме

височинитъ и сѣкашъ короновани съ гирлянди отъ брилянти и ефектни освѣтления.

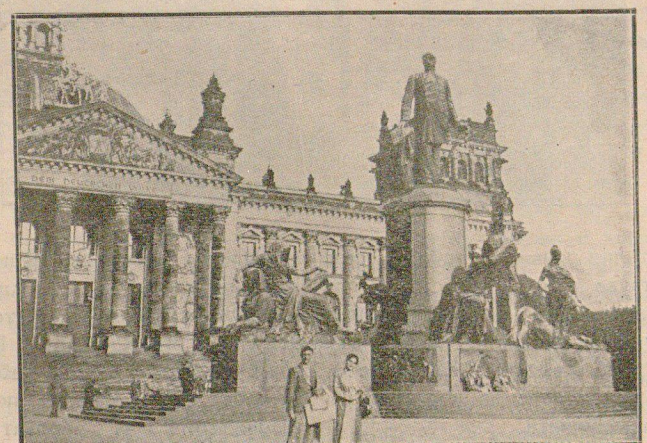
Унгаро-чехската граница минахме при едно не твърде любезно държание; не ни пускаха да пиемъ вода. Презъ Бърно после край красивата Елба и презъ Дрезденъ, най-после пристигаме въ Берлинъ на гара Анхалтеръ.

Къси привѣтствия, нѣмския националенъ химнъ, после българския, „ура“ и се втурваме къмъ изхода, напѣлвайки чакашитъ ни отобуси. Скоро сме настанени по квартиритъ и освежени отъ предложената ни баня, се събираме на опредѣления на ул. „Алт-Моабитъ“, ресторантъ. Организацията на пътническото бюро „България“ е отлична. Тука се опредѣля програмата ни. Но, разбира се, ние участвуваме тамъ само кждето не можемъ сами, — а иначе — напредъ, сами изъ Берлинъ, съ планъ въ ржка и съ ни една нѣмска дума въ речника си!

Берлинъ! Шеметния му животъ, бѣсното движение по улицитъ, изведнажъ ви поглъщатъ всецѣло, трѣбва да сте крайно осторожни! Поточитъ отъ автомобили, отобуси, трамваи, мотоциклети, сж така

стремителни, че представа за тѣхъ можемъ да имаме само като ги видимъ. Не зная какви жертви биха се давали въ София, ако автомобилитъ пускаха сжщата скоростъ. Почти не се вижда автомобилъ, който да се движи съ по-малко отъ 40 клм. въ часъ; а много често съ 60, 80 и повече. Ставатъ сжщински състезания по тия широки асфалтирани улици. Но за това пъкъ вдигнатъ ли се ржцетъ на стражара, на нѣкой кржстопжтъ, всичко изведнажъ спира и се натрупва, като неспокойна кипяща лава, която брѣмчи и търси нѣкой пролѣзъ, за да залѣе всичко по пътя си. Всичко е предоставено въ ржцетъ на стражара и автоматичнитъ сигнали и има редъ. Но не сж само автомобилитъ, които брѣмчатъ и шумятъ; а и аеропланитъ и желѣзницитъ, които се движатъ по земята, надъ нея, върху сводове — виадуци и подъ нея всѣки 3 минути и почти винаги пълни. Има такива кржстопжтища, кждето ще срещнете и тритъ тѣзи линии.

Започнахъ съ движението на автомобилитъ и влаковетъ и нека кажа още нѣщо за него: не разбрахъ кога то спира. Прибиралъ съмъ се

Сливенци предъ Райхстага и паметника на Бисмаркъ

По доставката на водомеритъ за Сливенъ

(Грубъ интересъ и липса на обществена съвестъ)

Лекомисленъ подстрекателъ безсъмнено конкурентъ, криещъ се задъ гърба на нѣколко сливенски граждани. безъ всѣкаква доблестъ и елементарна етика за лоялна и коректна конкуренция, позволилъ си е въ брой 800 на сливенския вестникъ „Правда“ да инсинуира и по единъ най-нечестенъ начинъ да критикува едно културно дѣло на Сливенската Градска Община, а именно мѣрките й чрезъ въвеждането на водомѣритъ да гарантира гражданитъ си съ постоянна вода, да запази за по дълго време живота на водопроводната мръжа и да предази гражданитъ отъ евентуални епидемии.

По сжщия въпросъ не считамъ за нужно да отговарямъ на подстрекателя, защото не желая да се приравнявамъ съ неговия манталитетъ, обаче, считамъ се задълженъ не само като доставчикъ на водомѣритъ въ градъ Сливенъ, а и като бившъ гражданинъ на гр. Сливенъ гдѣто съмъ роденъ, отъ уважение къмъ моитъ съграждани да имъ изложя самата истина по нѣкои точки които ме засѣгатъ, като по останалото гдѣто се вѣни Сливенската община, водопроводното отдѣление, при сжщата, вѣрвамъ ще изпѣлни своя дългъ като даде нужния отговоръ.

1. Доставката не се отнася за по-вече отъ 4—5 милиона, *както това произволно и умислено* е писано въ вестника, а се касае за една доставка въ размѣръ на **2,960,000 лева**.

2. Общината е сключила редовенъ договоръ въ духа на наредбата публикувана въ Д. В. бр. отъ 1935 год. И сжщия договоръ е надлежно одобренъ отъ Г-на Министра на Вжтрешнитъ Работи и Народното Здраве. Независимо отъ това, въ миналото още преди казаната по-горе наредба сж ставали доставки по сжщия начинъ, напр. Бургасъ, Ямболъ, Русе, Ст. Загора, Попово и другаде, гдѣто конкурентни на менъ фирми сж доставели водомѣри и то по баснословната цена 1,325 лева.

При това считамъ за нужно да уведомя почитаемото сливенско гражданство, че ако става въпросъ за ниски цени на водомѣритъ, то въ случая за-слугата е изключително моя, защото, съ появяването на пред-

ставяванитъ отъ мене водомѣри „Михера“ намалиха се ценитъ въобще на водомѣритъ точно съ 40%. До като по-рано сухитъ водомѣри отъ 13 мм. каквито доставлявамъ на Сливенската община, *се продаваха навсѣкжде безъ изключения по 1,325 лева и то въ брой*, азъ предложихъ водомѣритъ Михера по 950 лева, а специално за Сливенъ по 925 лева и то на *дългосроченъ почекъ*.

3. Въ софийския търгъ наистина предложихъ сухитъ 13 мм. водомѣри по 840 лв. вече въ брой, а не по 790 лв.—цена тенденциозно посочена въ вестника.

Обаче като се вземе предъ видъ, че отъ дългосрочния почекъ при изплащането се губятъ 95 лева на водомѣръ за лихви, плюсъ всички други разности по пласирането и инкасирането на сумитъ, фактически цената на водомѣритъ въ Сливенъ, ако продажбата бѣше въ брой, автоматически ще спадне къмъ 800 лева, независимо отъ риска който понасямъ при продажбата на почекъ, било поради неизправни дѣлжници или поради валутни пертурбации каквито напоследъкъ зачестиха даже съ най-здравитъ и стабилни валюти.

4. Независимо отъ износната цена на водомѣритъ, ангажирахъ се да доставя на Сливенската община **безплатно** една водоизпитателна станция, която е на пътъ и въ скоро време ще бжде получена и монтирана, а до тогава водомѣритъ се изпитватъ въ водоизпитателната станция въ гр. Бургасъ.

Давамъ горнитъ кратки пояснения единствено на сливенското гражданство за да бжде то осветлено правилно по единъ животенъ за града Сливенъ въпросъ и за да се пресекатъ попълзновенията на разни подстрекатели.

Оставамъ съ почитание:

Инж. Цв. Кадийски.

■ Четири хиляди овошни дръвчета ще бждатъ доставени отъ Бургаската областна земл. дирекция за раздаване на стопанитъ по намалени цени. Откриватъ се възможности на сливенскитъ пипениеристи да пласиратъ своитъ овошни дръвчета, които сж съ най-восока качество въ областта.

и въ малкитъ и голѣми часове, а то е все така изпълнило улицитъ, все така стремително. Може би само между 4 и 5 часа, сутринъ, да намалая малко. Но всичко това ще стане ясно всѣкому, като по-сѣти Шарлотенбургъ, тая частъ отъ Берлинъ, много по-голѣма отъ София, кждето сж увеселителнитъ му заведения, около които сж наредени по улицитъ хиляди и хиляди автомобили на бонвивани прекарващи ноцитъ си тукъ. Прочетохъ номера на единъ берлински автомобилъ — 286.1671 — тогава, когато всички автомобили въ България не сж повече сигурно отъ 4,000.

Благоустройството на Берлинъ е пословично съ изискаността си. Азъ нѣма твърде да се спирамъ върху него. Той сжщо е най-чистата столица въ Европа, но азъ ще си позволя едно малко сравнение съ София: Берлинъ е еднакво чистъ въ всичкитъ си улици, но София въ централнитъ си квартали особено кждето сж павирани утѣ е по-чиста. Като че ли не ще повѣрватъ, но е фактъ. Сега повѣрватъ че не е ласкателство това което писа единъ грѣцки художникъ за София че е „петорно“ чистъ градъ.

Можемъ да сме доволни. Сигурно това се дължи, за Берлинъ, на голѣмото движение, но не е важно — констатацията е вѣрна. Но и между самитъ нѣмци всѣко правило си има изключение. Много често ще видите да плюятъ по улицитъ; но единъ случай особено ме увѣри въ това „правило“ за изключенията. Въ Потсдама, въ парка на Санъ-Сузи, по една алея се движеха предъ мене двама хитлери (униформени) съ една дама и ядеха круши. Съ остатъцитъ имъ се справяха така; поозърнатъ се дали нѣкой ги гледа и понеже виждаха само мене — чужденецъ, хвъргахъ ги свободно по алеята.

Трѣбва да кажа две думи за военния духъ и стремеха къмъ дисциплината у нѣмца. По улицата, една вечеръ, вървятъ четири войника въ една редица, разбира се въ кракъ. Единъ 16—17 годишенъ младежъ ги забележа, затича се, изравни крака си и тръгна да ги придружи, кой знае до кжде. Другъ пжтъ по „Алт-Моабитъ“ вървѣха една рота войници; а отъ страни 2—3 пжти повече. мжже, жени съ малкитъ си деца въ колички, деца и биятъ кракъ! Такива примѣри ще

срещнете на всѣка крачка.

Наредбитъ за работното време се спазватъ строго. Нѣмецътъ и нѣмкнята сж сжщински механизми. — една идеална монотонност, още отъ ставането имъ сутринъ, съ непобедна власт е надъ тѣхъ: работата на домакинята въ къщи, работата на мжжа вънъ, — само следъ 5—6 часа следъ обѣдъ разполагатъ съ малко свободно време, което сжщо не имъ предлага по-голѣмо разнообразие. Празничнитъ дни сж, които малко повече развличатъ германеца, въ които той ходи по увеселителни градини и въ околноститъ на града изпълнени съ езера и пайвече върху плажа на Ванзее.

Тоя монотоненъ и механизирани животъ е сложилъ много силно своя отпечатъкъ върху нѣмца. Азъ решително не видѣхъ различни изражения въ лицата имъ: всички иматъ, като че ли едно хипнотично, съсърдоточено изражение на хората, които сж постоянно надъ своята работна маса или машина. Не видѣхъ той да се весели така разоздано, както ние можемъ, той н пиянъ да е ще ви говори за Германия или за нѣкоя друга обществена тема, — ще удри юмрукъ по ма-

Сждебно-изпълнителенъ участъкъ при Слив. околийски сждъ

Обявление

№ 1332/32

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I Сждия-изпълнителъ при Сливенския околийски сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ зак. гр. с-во, публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

1) Дворно мѣсто въ гр. Сливенъ, мах. „Кокошарска“ съ построена въ него къща, състояща се отъ 3 стаи, застроена върху 48 кв. метра паянтова постройка, отдѣлно други две малки постройки застроени върху около 10 кв. метра оценено общо за 12,000 лева.

Имота е на наследницитъ на Недю Колевъ Чакървъ, бившъ жителъ на гр. Сливенъ, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за дългъ къмъ Василь Стояновъ Владовъ отъ гр. Сливенъ.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 28 IX. 1936 г.

I Сждия изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

Сждебно-изпълнителенъ участъкъ при Слив. околийски сждъ

Обявление

№ 387/35

Подписания Сефанъ попъ Петковъ I Сждия-изпълнителъ при Слив. околийски сждъ, обявявамъ че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ зак. за гр. с-во, публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

1) Дворъ съ построена въ него къща върху 110 кв. метра, полуразрушена и около 450 кв. метра дворно мѣсто, заедно съ предаваемото се по регулация отъ Божко Икономовъ, мѣсто, находящо се въ гр. Сливенъ, мах. „х. Хасанова“, оценена общо за 30,000 лв.

2) 1/2 — една втора идеална частъ отъ една градина въ мѣстн. „Новоселския боазъ“ цѣлата отъ 5.5 дек. оценена за 5,000 лева.

3) Воденица въ мѣстн. „Новоселския боазъ“ застроена върху 98 кв. метра, масивна постройка, съ единъ камъкъ — французки камъни, еврика, бурато, до воденицата, пристройка за яхъръ, и около 3 дек. градина и дворно мѣсто, оценени общо за 25,000 лева.

4) Марашъ въ землището на гр. Сливенъ, мѣстн. „Сарж меше“ отъ 20 дек. оцененъ за 6,000 лева.

5) Марашъ въ сжщото землище, въ мѣстн. „Гергевецъ“, отъ 2 дек. оцененъ за 600 лева.

6) Марашъ въ сжщото землище, въ мѣстн. „Гергевецъ“ отъ 2 дек. оцененъ за 600 лева.

Имота е на Георги Димитровъ Патковъ бившъ жителъ на гр. Сливенъ, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за дългъ къмъ наследницитъ на Божко Икономовъ отъ гр. Сливенъ.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжтственъ день и часъ за да преглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 28 IX. 1936 г.

I Сждия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

сата, ще си въобразява, че играе нѣкакво хоро, като хване презъ рамо другаритъ си и се клати на стола, ще вика; но това което ние при тия случаи правимъ, — той яв-

но е — не е способенъ... Той не достига до тамъ. Механизирания животъ съвсемъ го е преродилъ и подчинилъ. У насъ бунта къмъ всичко ограничаващо ни, жаждата

къмъ пълна лична свобода още сжществва и ще сжществва при тоя примитивенъ животъ. Нѣмца се примирява да бжде частица отъ общата машина, при това съ усърдие; а ние искаме да сме все главата на машината.

Интересувахъ се за безработицата. Казаха ми, че тя е намалѣла

извънредно много: а специално за Берлинъ, тя почти не сжществва. Говорихъ съ единъ майсторъ отъ фабриктъ на „Сименсъ“. Въ тѣхъ поради усилената работа, работятъ по 10 часа, съ съответно повишение на заплатитъ. А работятъ къмъ 140,000 души! Обикновено той взималъ по 70 марки седмично, или

ПЕТДЕСЕТЪ ГОДИНИ промишленост и стопанска просвѣта!

Единъ свѣтълъ пѣтъ, една дълбока бразда — сж начертани въ стопанския ни животъ ошъ 1883 г. до днесъ. Преди петдесетъ и три години младата българска държава, съ своитѣ скромни възможности и неударжимъ полѣтъ въ догонване на културния западъ, е поставила единъ отъ основнитѣ камѣни, върху които е изградено духовното ни, културно и стопанско настояще. Основано е било първото ни промишлено-техническо училище въ с. Княжево, съ желѣзарски и дърводѣлски отдѣли, а въ последствие и съ грѣнчарски и бояджийско-текстилни отдѣли.

Хвърленото въ политѣ на Витоша семе, прокѣлна и богата нива на стопанска България роди жетва, на която се радва всѣки българинъ днесъ. Отъ малкитѣ княжевски работилници се разрастнаха първокласни и образцово подредени професионални училища, въ които се изучава и твори промишлено-стопанска деятелностъ, въ най-различни клонове и прояви.

Обработката на дървото, камѣка, желѣзото, кожата и всички най-важни занаяти за ежедневнитѣ нужди на човѣка, се развиватъ у насъ — не само подъ ръката на майстора практикъ, но сж добило своето високо усъвършенствувание и качество, главно поради професионалното образование, което се твори въ сградитѣ на тѣзи училища.

Безъ шумъ и безъ блѣсъкъ, нашата обществено-стопанска действителностъ е доси знала и се радва на 153 професионални училища — държавни, камарни, дружествени и др., съ 21.623 ученици и 1,128 учители. И десеткитѣ милионни средства, които се изживяватъ годишно за тѣхъ не сж всуе изразходвани милиони, защото резултатитѣ отъ тѣзи училища сж безспорни и охарактеризирватъ съ положителнитѣ си страни цѣлото ни промишлено-индустриално производство и цѣлата ни търговска деятелностъ.

Днесъ, когато стопанскитѣ въпроси изпъкватъ въ своята важностъ и безспорно значение за живота на всѣки единъ народъ, нашата държава се радва на единъ изпълненъ дългъ къмъ родното ни стопанство — че е създадала, развила и поддържа стопанска просвѣта и професионално образование, за тия скромни творци, върху умѣтъ и рѣцетѣ на които се крепи бждащето на цѣлния български народъ.

Г. П. Арnaudовъ.

Въ празника на стопанска България Сливенъ заема едно отъ първитѣ мѣста съ най-старитѣ и добре уредени професионални училища у насъ.

■ Калфенскитѣ изпити въ града ни ще бждатъ произведени, съгл. з. за занаятитѣ отъ Бургаската Тър. Инд. Камара къмъ средата на м. Ноемврий. Срокътъ за подаване заявления за допусане до изпитъ се подаватъ въ Камарата до 15. т. м.

■ Одобрена е отъ М-то на Търг. пр. и труда книгата на нашия съгражданинъ г. А. Серафимовъ — учителъ при текст. бояджийското училище учебникъ по Шрайхгарно предачество — за ученици при сжщото училище.

Капитанъ Георги Ивановъ, отъ Сливенъ офицеръ отъ пионернитѣ войски, завършилъ военна академия въ Русия. Първи директоръ на първото Промишлено у-ще въ България — „Учебната занаятчийница въ село Княжево“ когато сжщата е била преименувана въ Желѣзо-пѣтно училище 1884 85 год.

„Бояджийското“ училище

Това е единственото по своята сжщностъ и значение, училище — не само у насъ, но и на Балканитѣ, въобще. Неговото създаване не е случайностъ, въ областта на промишленото ни образование, а напротивъ — чрезъ него се задоволява една нужда на младата ни и завоювала вече здрави позиции промишленостъ.

Основано презъ 1890 год. като „тъкаческо-бояджийски“ отдѣлъ при „Държавната учебна занаятчийница“ въ с. Княжево, отъ 1895 г. то е премѣстено въ първиятъ индустриаленъ центъръ въ страната — Сливенъ, кждето развитието му е отбелѣзало, макаръ и бавни, но положителни стѣпки, за да достигне до днешния си видъ — на едно отъ първитѣ ни промишлени училища. Отначало то е било учредено и поддържано отъ държавата, като чисто практически курсове, за подготовката на фабриченъ и занаятчийски кадъръ. Подготвени сж били текстилни майстори и занаятчици. Отъ 1926 г. училището е сръдно текстилно-бояджийско, съ петъ годишенъ образователенъ курсъ.

Материалното обезавеждане на училището е вървѣло съ сжщата бавностъ, свойствена за цѣлото ни промишлено развитие. Днесъ, обаче, то има своитѣ учебни зали, канцеларии, текстиленъ, бояджийски, машиненъ отдѣли, текстилно-химическа лаборатория, складъ и др.

Нѣма текстилна фабрика въ страната, въ която първитѣ технически, специални и ржководни служби да не се заематъ отъ питомци на „Бояджийското“ училище. Нѣма въ

страната добри и интелигентни майстори-текстилни бояджии, които да не сж почерпали познанията си въ неговитѣ работилници и зали. Този просвѣтно-промишленъ храмъ, колкото и сжкпо да струва на държавата, оправда напълно своето предназначение. Изработенитѣ въ училището фабrikати носятъ бѣлега на българския творчески духъ — твърдъ и сериозенъ въ процеса на производството и честенъ въ резултатитѣ. Сливенското „бояджийско“ училище е единственото, въ което, за толкова скоро време, младия български специалистъ, при свойственитѣ за нашата действителностъ неудобства, успѣ да създаде научната мисль и литература въ областта на текстилно-бояджийската промишленостъ. Последната дължи признателностъ на младитѣ специалисти-теоритици.

Разположено въ политѣ на красивия сливенски балканъ, това единствено наше училище е като приемникъ и продължителъ на онази велика епоха, въ която подбалканскитѣ ни градове създадоха и крепѣха промишлеността на цѣла една империя. Днесъ — то носи съ достоинство името на голѣмия българинъ дядо Добри Желѣзковъ, който съ своята природна интелигентностъ и предприемчивъ духъ турна основитѣ на модерната ни и фабрична промишленостъ, още въ далечнитѣ дни на политическата ни и духовна тъмнина. Гордостъ на стопанска и промишлена България, то ще пребде съ цѣлата ни национална култура. като единъ отъ нейнатѣ просвѣтни фарове и огнище на трудъ, наука, образование и постижения.

Сливенското девическо стопан. училище „Майчина длъжностъ“

Едно отъ професионалнитѣ училища въ града ни, което заслужава не малко внимание и признание заслугитѣ на неговитѣ създатели е Девическото професионално училище „Майчина длъжностъ“, основано и издържано отъ едноименното женско благотворително д-во. Създадено въ 1932 г. и до днесъ то се е развивало постепенно къмъ прогресъ и закрепване. Броятъ на питомцитѣ му се е движилъ така: 1932 г. — 36; 1933 г. — 90; 1934 г. — 120; 1935 г. — 180 и презъ текущата година е надхвърлило последното число значително. Завършилитѣ го млади момичета излизатъ отъ него съ полезни познания за една бждаща домакиня, които ги правятъ единствено полезни за обществото и семействата имъ. Програмата на обучението, съ практическитѣ занятия е една отъ най-рационалнитѣ, доближаваща този типъ училища до германскитѣ такива, на които се дължи въ голѣма степенъ доброто име, което има германската жена, като членка на една велика нация и като майка въ семейството си. Постепенно увеличаващия се брой на този видъ училища у насъ — говори ясно за голѣмото имъ значение и тѣхната практическа стойностъ въ живота.

Създаването и досегашната издръжка на училището е дѣло на мѣстното женско благотворително д-во „Майчина длъжностъ“, което основателно може да се гордѣе и

съ това си високо-хуманно и обществено дѣло. Ако се вникне въ живота на училището и се проследятъ мжчнотитѣ презъ които е трѣбвало да премине за да достигне до днешния си видъ — едно отъ най-голѣмитѣ и добре уредено стопанско девическо у-ще въ страната — тогава ще може да се прецени и заслугата на д-во „Майчина длъжностъ“ къмъ общество и семейства, даващо имъ добре подготвени дeвици и майки домакини, съ разумни познания, необходими за едно добро семейство.

Училището се подпомага отъ държавата съ малка парична помощъ — всѣка година, а така сжщо и отъ Бургаската Т. И. камара. Трѣбва, съ съжаление да се отбележи, че Сливенската община не е била отзивчива къмъ нуждитѣ на училището и почти, не е подпомагала сжщото до сега. Когато въ други градове училищата отъ този родъ се подпомагатъ преди всичко отъ общинитѣ, като имъ отпускатъ помощи, отъ бюджетитѣ си, даватъ имъ дърва, вжглища, освѣтление и др.

Дългъ се налага на общината ни да подпомогне съ възможнитѣ си средства това важно професионално училище, което въ продължение на петъ години продължава да бжде едно отъ стопанско-просвѣтнитѣ постижения въ града ни.

Сливенско държавно мебелно училище

За да се задоволи една стопанска нужда на окржга презъ 1909 г. по инициативата на бургаската Търговска Камара, се откри въ гр. Котелъ училище за обработване на дървото.

По-късно издръжката на това училище мина къмъ Окр. Постоянна комисиия въ гр. Бургасъ, отъ кждето се издържа до закриване на Окр. съвети. Следъ това училището мина подъ ведомството на държавата респ. Министерството на Търговията.

Ризивайки се отъ година на година, училището, трѣбваше да бжде преместено въ по-голѣмъ градъ на окржга, близо до желѣзопѣтна станция, затова отъ 1926 г. училището бѣше премѣстено вече въ Сливенъ.

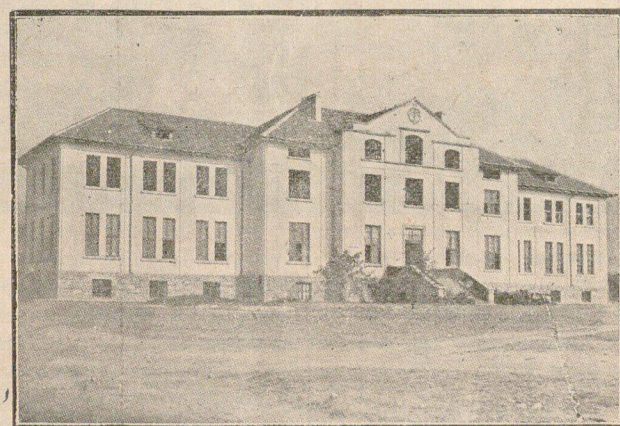
Но тукъ, липсата на специално помещение затрудняваше работата въ училището. За нуждитѣ на сжщото бѣха наети подъ наемъ 8—9 помещення, отдалечени на стотици

метра едно отъ друго. Условиата за работа при това положение бѣха крайно неблагоприятни. Училището загуби физиономия на училище. Въпреки всички мѣрки отъ страна на управата на училището както дисциплината, така и обучението не бѣха задоволителни.

При това положение живота на училището бѣше проблематиченъ.

Трѣбваше да се бърза, да се строи нова сграда за да не се достигне до печалния резултатъ — закриване на училището. Осклждни бѣха тогава средствата на Постоянната комисиия. И тѣ се гърчиха подъ напѣна на стопанската криза. Въпреки всичко, обаче, презъ есенята на 1926 год. първия камѣкъ бѣ поставенъ въ основитѣ на бждащия промишленъ институтъ.

Презъ втората година, училището може да се приоти въ новата сграда макаръ и недовършена. 10 годи-

ни следъ това сградата все се довършваше и още ще се работи за окончателното ѣ довършване.

Презъ тия 10 години 6,000,000 лв. окржжни и държавни пари се изразходоха за това училище.

Днесъ училището по инвентаръ и помещения заема едно отъ първитѣ мѣста въ страната. Всѣка година 30—40 деца завършили гимназията, прекрачватъ прага на това училище за да излезатъ следъ 4 години цели майстори по една специалностъ, която е добила широко приложение за нуждитѣ на съвремения човѣкъ.

Въ това училище се изучава за сега само мебелното изкуство съ всичкитѣ приложни отдѣли къмъ нго,

Презъ изтеклата година сж се учили 115 ученика. Въ единъ периодъ отъ 4 години, ученицитѣ въ това училище изучаватъ не само техническитѣ особености по този занаятъ — изкуство, но и всички специални и образователни дисципли-

лини, чрезъ които ученика получава една солидна подготовка на културенъ работникъ и добъръ гражданинъ. Днесъ мебеларството не е обикновенъ занаятъ. Въ него се съчета и техника и художество. Както формата, така и конструкцията трѣбва да отговаря на новото време — на новитѣ изисквания. Новиятъ майсторъ не е само техникъ, но и художникъ. Производството на българския майсторъ мебелитъ не е по-лошо отъ европейското. У насъ днесъ се изработватъ най-художествени мебели. Задоволява се и най-изискания вкусъ.

И всичко това е дѣло на нашитѣ професионални училища, които чрезъ една системна работа надъ младото българско поколѣние даватъ на последното положителни познания и оформени граждански добродетели, годни да живѣятъ, издигайки родната промишленостъ.

Следва на IV страница

Статистически сведения за Сливенскитѣ професионални училища.

УЧИЛИЩА	Брой на завършилитѣ го у-ци до сега	Брой на завършилитѣ го у-ци презъ 1935 г.	Брой на записанитѣ го у-ци презъ 1935/36 г.	Брой на преподавателитѣ въ училището	Отъ коя година сжществуватъ училището
Държавно сръдно Текстилно-бояджийско училище „Д. Желѣзковъ“	632	30	80	8	1890
Държавно меб. стол. у-ще	646	22	115	11	1908
Допълнително занаятчийско училище на Бургаската Т. И. Камара	281	25	145	14	1924
Девическо стопанско у-ще „Майчина длъжностъ“	54	39	190	12	1932
Всичко.	1613	116	530	45	

Развоя на Сливенското държавно сръдно текстилно-бояджийско училище

Държавното сръдно текстилно-бояджийско училище води началото си от основаването на българското техническо занаятчийско училище в Княжево, през 1890 год. Сщото е имало четири отряда: желъзарски, дърводѣлски, грънчарски и текстилен. Въ тоя си вид училището е просъществувало от 1890 до 1895 година.

Съ приказ № 573 от 3 юний 1895 година на г. Министра на търговията и земледѣлието, текстилният отряд се премѣства в Сливен и се обособява като държавно практическо тъкаческо бояджийско училище съ управител майстор Стоян Д. Бохоровъ. Цензъ за приемане е бил III класъ и курсът е

траелъ три години. Съ приказ № 1111 от 31 декемврий 1899 година на г. Министра на търговията и земледѣлието, училището се преименова в държавна образцова тъкаческо бояджийско работилница, съ което се е целело да се даде по-голяма практическа насока на училището за подготовка на квалифицирани работници. Така подъ едно и друго наименование училището е просъществувало 6 години — от 1895 до 1901 година.

На 1 юний 1901 година, следъ свършване на учебната година училището бива закрито. По каква причина е станало това не може да се установи точно — въ архивата липсватъ всѣкакви документи. Нѣма

ставени два електромотори 15 и 10 к. с., презъ 1931 година е доставенъ единъ механически станъ; презъ 1935 година — една шпулачка и ефектно пресукало.

Постройки. Въ 1907 година е довършена сегашната училищна ограда. Учебната фабрика, построена на 1889 година е използвана отъ училището отъ 1905 година насетне. Презъ 1924 година е построено зданието въ което сега се помещава бояджийското отдѣление и химическата лаборатория. Въ 1924 година сж построени помещенията на канцеларията и дирекцията, а презъ 1931 година е построено здание въ което се помещава въ долния етажъ парния котелъ и машинното отдѣление, а въ горния етажъ тъкачество. Предстои постройка на пам. предачница при училището и обзавеждането ѝ съ необходимитъ машини.

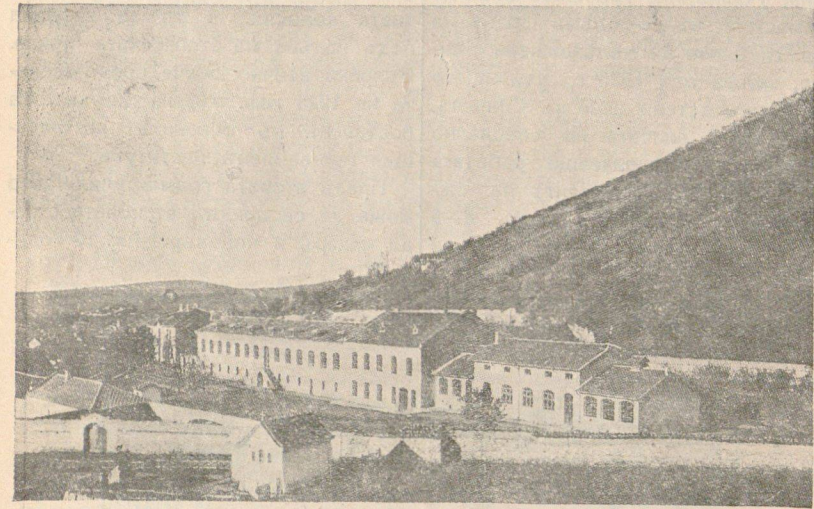
Инж. Н. Йордановъ
директоръ на у-щето

Сливенското допълнително занаятчийско училище

Петътъхъ търг. инд. камари въ страната иматъ голѣми заслуги къмъ родното ни занаятчийство. Въ изпълнение на законното си предназначение, между другитъ служби и постижения, тѣ поставиха и основнитъ на допълнителното занаятчийско образование у насъ, което днесъ е достигнало висока степенъ въ своето развитие. Около тридесетъ професионални училища въ страната сж основани и поддржани отъ камаритъ

Между последнитъ е и Сливенското допълнително занаятчийско училище, основано презъ 1923 г. отъ Бургаската търг. индустр. камара, която го издържа и до днесъ. Сщото е било организирано отначало отъ вещата педагогическа ржка на покойния директоръ Захарий Кировъ и днесъ е подъ управлението на директора на държ. столарско училище. То задоволява една важна нужда на мѣстното занаятчийство, като дава необходимото образование на стоици младежи отъ града и околията, отдали своя трудъ и бжде на занаятчийското производство.

Всѣка година училището се завършва отъ млади занаятчи, които влизатъ въ своитъ занаяти повече подготвени и образовани, следъ като сж доразвили специалнитъ си познания подъ ръководството на издигнати майстори, специалисти отъ съответния занаятъ и следъ като сж разширили общия си образователенъ кръгъ презъ четиригодишното си общо и специално допълнително образование. Годишно училището се следва отъ около 150 ученици-млади занаятчи и до сега е завършено отъ 5 випуска, изкаралци цѣлия образователенъ курсъ на училището. При училището има следнитъ четири практически отдѣли: шивачество, дърводѣлство, желъзарство и обучарство, а учени-

нито докладъ на директора на училището, нито пъкъ нареждане отъ Министерството за затваряне на училището. Закриването вѣроятно е станало поради липса на кандидати ученици.

Презъ 1902/1903 учебна година въ Сливенъ е открива едногодишенъ бояджийски курсъ съ майсторъ по бояджийство П. Жековъ.

На следната учебна година времетраенето на тоя курсъ става две години. Презъ 1903/04 и 1904/05 години свършва по единъ випускъ бояджии, съ две годишно специално образование. До 1 септемврий 1906 година практическото тъкаческо бояджийско училище, а следъ това и бояджийски курсъ се помещавали въ сегашното Сливенско основно училище „Митрополитъ Серафимъ“ известно още и подъ името тъкарско училище. На 1 септемврий 1905 година следъ завършване на двугодишния курсъ по бояджийство на негово мѣсто Министерството открива образцова текстилна учебна фабрика съ управителъ П. Жековъ и негови помощници Кр Радилковъ и Рудолфъ Земанъ отъ Чехия. Тая образцова учебна фабрика се помещава вече въ сегашното фабрично здание, което до тогава е било давано подъ наемъ.

единъ отъ най-важнитъ фактори за благосъстоянието на единъ народъ.

Сега въ гр. Русе се отпразднува 50 годишнината отъ откриването на първото професионално училище въ с. Княжево. Преди 50 години отъ тамъ се прѣсна семето на професионалното образование въ България. Резултатитъ сж на лице. Въ Сливенъ има днесъ 4 професионални училища: едно текстилно, единствено въ страната, едно промишлено, — мебелно, заемащо първо мѣсто между равнитъ нему, едно стопанско девическо и едно допълнително занаятчийско.

Първитъ две сж подъ грижитъ на държавата, девическото на женското благотворително д-во и допълнителното занаятчийско на Бургаската търг. индустриална камара.

Сливенъ съ право може да се нарече центъръ на професионалното образование въ Бургаската област. Нека сливенци добре да ценятъ тая придобивка, и да дадатъ своята морална подкрепа, за да се насърчи тоя образование и съ общи усилия да се постави то на още по-голяма висота и бжде гордостта на Сливенъ.

П. Дамяновъ
директоръ на у-щето

Курсътъ на образцовата текстилна фабрика е билъ тригодишенъ и цензътъ за приемане — завършенъ прогимназияленъ курсъ. На 20 юлий бива поставенъ основенъ камъкъ на сегашната училищна сграда и презъ 1907 година сжщата бива окончателно завършена масивна двуетажна постройка. Презъ 1906 и 1907 години сж купени първитъ механически станове на училището. До тогава училището е работило само съ дървени станове. Въ предачното отдѣление е имало две шрайхгарни машини комплектъ, verviers и четири шрайхгарни селфактори за ржчно обслужване полуавтоматични. Презъ 1926 година е купенъ модеренъ автоматиченъ шрайхгаренъ селфакторъ (360 вретена). До 1926 година училището носи название „Индустриално текстилно бояджийско училище“ въ гр. Сливенъ, а отъ 1926 година се именува сръдно текстилно — бояджийско училище.

Отъ 1906 година до 1919 година обзавеждането на училището съ инвентаръ е вървело сравнително бързо. Презъ това време сж доставени парната машина, болшинството отъ апертурнитъ машини и тъканитъ станове, апаратъ за пране на вълната. Отъ 1-й септемврий 1910 година за директоръ на училището е билъ назначенъ асистента по химия при Софийския университетъ Павелъ Щърбановъ. Презъ м. февруарий 1922 година сжщиятъ е билъ уволненъ по собствено желание и на негово мѣсто е назначенъ г. Христо Кюлюмовъ, който е билъ директоръ на училището непрекъснато до септемврий 1933 година. Все презъ времето отъ 1906 до 1911 година сж купени и болшинството отъ машинитъ и уредитъ въ текстилната лаборатория при училището.

Презъ 1911 до 1914 година сж направени следнитъ по-голѣми доставки за обзавеждане на училището. Доставени сж 6 ржчни жагартовни машини, 1 ржченъ мостренъ станъ, 1 станъ за ютени издѣлия, 1 курбеловъ механически станъ за памучни издѣлия, 1 курбеловъ механиченъ хавлиевъ станъ, 1 курбеловъ механиченъ станъ (тежъкъ), 1 автоматически станъ система Northrop.

Поради войнитъ, отъ 1917 до 1922 години не сж доставени машини за учебната фабрика. Въ 1923 година сж доставени 2 механични стана Schwabe; въ 1926 година е доставенъ автоматичния шрайхгаренъ селфакторъ. Презъ 1928 година сж до-

ШИВАЧЕСКО АТЕЛИЕ

АРГЕНТИНА

на Георги Ст. Симеоновъ

Изработва най-елегантни костюми, балтони и пардесюта по желание и вкусъ на клиента.

При сжщата е откритъ клонъ отъ Бургаската електрическа машинна гладачница „ЛЕБЕДЪ“. Якитъ се преработватъ и ставатъ по-хубави отъ нови.

Едно само посещение е достатъчно да станете редовенъ клиентъ.

Сждебно-изпълнителенъ участъкъ при Слив. околийски сждъ

Обявление

№ 1540/30

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I Сдия-изпълнителъ при Слив. окол. сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ Зак. за гр. с-во, публичната продажна на следния дюкянъ състоящи се отъ: сълма, застроена върху около 20 кв. метра, и стая паянтова, построена надъ яхъръ, върху около 10 кв. метра оценено общо за 5200 лева.

1) Едно мѣсто състоящо се отъ около 112 кв. метра съ построени въ него единъ дюкянъ застроенъ върху 78 кв. метра, състоящъ се отъ две отдѣления, и пристройки къмъ сжщия дюкянъ състоящи се отъ: сълма, застроена върху около 20 кв. метра, и стая паянтова, построена надъ яхъръ, върху около 10 кв. метра оценено общо за 5200 лева.

2) Нива, по настоящемъ зеленчукова градина въ мѣстн. „Въ село“ отъ около 8 дек. оценена за 2,800 лева.

Имота е на Атанасъ Митевъ Стояновъ отъ с. Каменъ, Сливенско, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за дългъ къмъ Българската Земледѣлска банка Сливенски клонъ.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присъственъ денъ и часъ за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 28.IX. 1936 г.

I Сдия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

цитъ отъ останалитъ занаяти прекарватъ само общообразователенъ курсъ.

Излишно е да се изтъква значението на допълнителното образование за подрастващитъ занаятчийски поколения. То е добре осъзнато отъ самитъ занаятчийски среди, които радаятъ за неговото закрепване и развитие. Специално за Сливенъ — остава да се задоволи належащата нужда, за подобрението и усъвършенстването на допълнителното занаятчийско у-ще въ града ни, като се построи за нуждитъ на сжщото специално помѣщение — съ учебни зали и работилници, споредъ доказанитъ нужди на училището. Тогава Сливенското занаятчийство ще знае, че за него сж положени истински грижи, като на едно отъ стопанско-производителнитъ съсловия, което винаги е било здрава опора на българската държава.

ВЪГЛИЩА

отъ мина

Х. Димитъръ

Поржчки при единствения представител

Пеню Късевъ или Хараламбо Георгиевъ срещу хотелъ Зора

НОВО! ЗА СЕЗОНА НОВО!

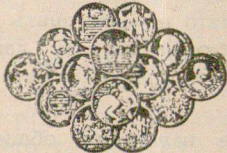
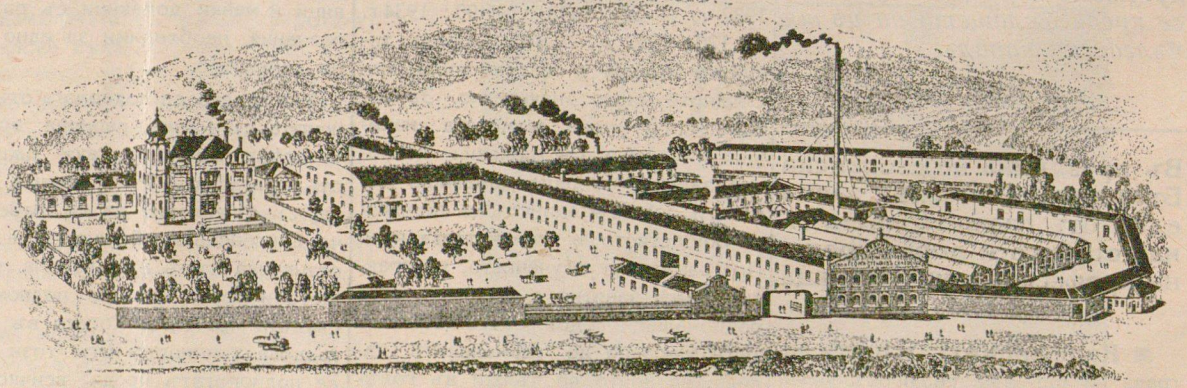
Мажки шапки нови фасони

Ризи поплинови, вратовръзки, чорапи, фланели, чадъри и много др. стоки съ 40% намаление

при Асѣнъ Калчевъ

• СНОВАНА В 1888 ГОД.

MAISON FONDÉE EN 1888

Георги Стефановъ Синове

фабрика за вълнени платове

текотилно акц. д-во

СОФИЯ — СЛИВЕНЪ

за телеграми: СТЕФАНОВИ

най-първи награди отъ Парижъ, Лондонъ, Римъ, Чикаго, Лиже, Одесса и Милано

Марке de Fabrique

Телефони:

кантора 9

„ „ 138

фабриката 4

„ „ 116

Абонирайте се за в-къ „Изтокъ“

Упадъкът на демокрацията

Най-великото откритие, с което се ознаменува 19-то столетие е това и за общото развитие и на законите, които го създават и движат. Кант и Лаплас доказва научно създаването и преобразуването на слънчевата система. Дарвин и Ламарк дадоха на човечеството научната теория за произхода на видовете и формите, като доказа, че ние самите не сме нищо друго, освен „последна усмивка на вечно преобразуващия се живот.“ Този методът от областта на биологията бѣ принесен и в социологията, като се роди безсмъртното научно убеждение, че обществото, правото, нравствеността, религията, формите на управлението — всичко е поставено под знака на относителността. И наистина, ако проследим историята на народите, респ., политическата им история, ще се убедим, че обществото е подложено на непрекъснатата промяна. Начините и формите на управление не сѣ неизмѣнни. Много от политическите системи на управление, които при дадена обстановка сѣ обществено необходими, по-късно губят това си качество и отстъпват мѣстото си на други като най-добре съответстващи за нуждите на момента.

Отговаря ли демокрацията като система на управление за нуждите на обществения моментъ. Макаръ, че демокрацията е най-гъвкавата и най-мѣдрата система на управление, тя е въ упадък. Знаемъ, че парламентите, от момента на учредяването, предшествувани от упоритата борба на „третото съсловие“ сѣ монархическия абсолютизъм и полицейската държава, имаха задачата да законодателствуват от името на народа и да пазят „свещените граждански права“ от посягателствата на върховната монархическа и „изпълнителна“ власт. Своего голѣмо обществено и политическо значение, парламентите получиха именно въ разрешаването на тия две задачи. По-късно, когато правата на гражданите нѣмаше от кого да се нарушават, вследствие ограниченията на върховната и изпълнителна власт, парламента изгубва голѣмото си значение като

защитникъ на народните права и граждански свободи и се ограничава сѣ закондателна функция. Особено въ предвоенните години се намали още повече ролята, и значението на парламента, като се издигна бюрократията, която замѣства предишната чисто „изпълнителна“ власт.

Въ обществото се появиха нови нужди, нови тежнениа. Техниката се разви брзо. Съзнанието за интересите на всѣко съсловие се повиши. Политическите групировки не бежа въ състояние да отговорят на тия вътрешни нужди. Парламентите не можаха да разрешатъ важните икономически проблеми. Тѣ делегираха своите права на управителната власт за прокарване на широки социални и политически реформи, не чрезъ закони, а сѣ правителствени наредби, напр. известните декрети на канцлера Брюнингъ въ Германия, пълномощията на Макдоналдъ въ Англия, на Поанкаре въ Франция и др. По този начинъ парламентите доказаха ясно своята некомпетентност и от мѣста на законодално и социално творчество се обърнаха на сцена за изнасяне на партийни идеологии. Авторитетътъ на парламента се понижи много. Повечето от депутатите бѣха послушни партизани, които въ дейността си, ако проявяваха въобще такава, се водѣха не от интересите на народни, а от партийните директиви.

Решително върно е, следователно, че демокрацията е въ упадък. На парламентарния и демократичен режимъ е сѣдено по силата на немолимите закони на общественото развитие да отстъпи мѣстото си на исторически необходимите системи на управление, които въпреки противодействието на старите, ще се наложатъ. Нека ми бѣде позволено да завърша сѣ думите на безсмъртния писател и философъ Жанъ Жакъ Русо, сѣ които мѣдро ни поучава въ „Обществения договоръ“: И най-добре устроените управления естествено и неизбежно клонятъ къмъ смъртъ. Ние можемъ да искаме да създаде едно учреждение трайно, но не трѣбва да си правимъ илюзия, че то може да бѣде вѣчно“.

Зах. Мавродиевъ

Изъ околията

с. Голѣмо Шивачево

Наредено е отъ централното управление на Б. З. К. банка да се прехвърли службата на сѣщата за селото ни — отъ Новозагорския клонъ къмъ Сливенския такъвъ. Съ това се постига едно удобство за селяните отъ селото ни, които сѣ облекчени въ много отношения сѣ административното прехвърляне къмъ

Сливенска околия.

Отпустнати сѣ допълнително 50 хиляди лева отъ фонда за безработни, за доизкарване корекцията на рѣка Казалачдере.

Кметътъ на селото ни г. М. Димитровъ е заминалъ въ София, където подпомогнатъ отъ Сливенската дружба е направилъ постъпки за удовлетворение на редъ законни нужди на селото. Повечето отъ последните сѣ задоволени.

надъ 9000 лв. месечно. Тамъ, наистина хранителните продукти сѣ по-скѣпи отъ тука, но да приспадне разликата той ще получава не по-малко отъ 5,000 лв. Ходихъ и въ квартирата му; да не я сравнявамъ сѣ тия на много отъ нашите „богаташи“.

Музеите, споредъ нѣкои, въ Берлинъ били малко и бедни. Азъ само ще кажа, че много учени изследватъ сбирките имъ и създаватъ томове научни книги. Абсурдно е да се мисли, че би могло тукъ да се напише нѣщо за тѣхъ.

За игрищата и игрите се писа много, прескачамъ ги, азъ само искамъ да кажа нѣщо за времето преди тѣхъ. Гьобелсъ цѣли две седмици, по радиото, е агитиралъ сърдѣ берлинчани да посрещнатъ колкото може по-добре чужденците, като се съобразятъ дори сѣ навигите имъ, въ зависимост отъ народността имъ произходъ.

Хитлеръ само е казалъ — „Отъ начина по който ще посрещнете чужденците, ще проличи колко сте национал-социалисти“. Точка и законъ!

И, наистина, берлинчани бѣха не-обикновено любезни: — не сѣ обик-

новено такива, каквито се показватъ сега, — ни казваха постоянно живущите тамъ — това е по заповѣдъ.

Поискано е било по възможностъ всѣка къща да бѣде украсена най-добре, по прозорците и балконите сѣ цвѣта, като за най-сполучливата украса, въ всѣка улица, ще се даде награда. Ето защо всички фасади бѣха отъгнати сѣ цвѣта. Наградите ще се дадатъ и за най-добре наредената домашна обстановка и нейното постоянно подържане въ тия къщи, където има чужденци. Безподобни бѣха, следствие това, грижите и на моята хазайка; мислѣхъ, че ще извърша престѣпление, като влѣзна въ стаята си и наруша по необходимостъ тоя редъ. Педатизъмъ имаше и въ смѣтката, която получихъ накрая за разни услуги.

Едно отъ най-голѣмите развлечения за берленчани сѣ езерата около града, особено Ванзее.

Тукъ, върху борда на едно паракодче се запознахъ сѣ единъ младъ руснакъ, който съвсемъ малкъ е отишълъ да живѣе въ Парижъ, та е забравилъ много отъ езика си.

Кратко обяснение

„Неизвестенъ“ подстрекателъ „обяснява“ на сливенското гражданство. — какво одобрените отъ общината водомѣри „Михера“ сѣ „скѣпи“ понеже „на инж. Шишеджиевъ се плаща голѣма комисиона.

Дължа да обясня на гражданството, че отъ фирмата „Михера“ получавамъ възнаграждение срещу положенъ всекидневенъ трудъ въ качеството ми на неинъ представител и то много по-малко отколкото е фиксиралъ подстрекателя.

На която и фирма да се възложеше доставката, необходимо е, тя да си има свой пълномощникъ—представител въ града. Така че, гореспомнатото възнаграждение спада къмъ костюемата цена на какъвто и да било водомѣръ. Ако въпроса се отнася кой да получи възнаграждението: подстрекателя или инж. Шишеджиевъ, това е вече нѣщо друго.

Честниятъ трудъ се възнагражда винаги.

Инж. Шишеджиевъ.

Между другото го питахъ за Парижъ въ какво отношение може да се мѣри сѣ Берлинъ. — Най-напредъ, — каза той, — Берлинъ е по-голѣмъ сѣ голѣмъ редъ въ него, по-чистъ и нѣма безработица, но е монотоненъ и утекчителенъ. — Парижъ е по-малкъ, чистъ до нѣкъде въ центъра си, мръсенъ въ другите си части, сѣ голѣма безработица, която се усилва, но за това свободата, при която можешъ да си поживѣеш тамъ — тука я нѣма. Въ Парижъ сградите сѣ различни по височина, тукъ всичко е отсечено и равно.

Следъ всички скитаници, безсъници и умора, ето че сме на пътъ за България, където спокойно ще обистримъ натрупалите се впечатления. Пътуваме, но какъ, сѣ какво настроение докато минемъ нашата митница при Драгоманъ! Защото последните дни не говорихме освенъ за нея — и сѣ право! Това знаятъ добре тѣзи особено, които изпитаха строгостта и изпълнителността на българския митничаръ.

Една група отъ 20 души сливенци посети Олимпиядата въ Берлинъ. Даваме бележитъ на единъ отъ тѣхъ.

Факти и... недоумения!

Въ Сливенския балканъ се намиратъ едни отъ най-богатите каменовжглени мини, разумно използване на които е отъ голѣмо стопанско и стратегическо значение. Едни отъ залѣжите — тѣзи на мина „Х. Димитъръ“ сѣ богати и сѣ битоминозни шисти, каквито не сѣ открити другде въ страната. Сѣщата мина има едни отъ най-доброкачествените и чисти вжглища, както за горене, така и за ковачески и индустриални цели (отъ 6000 до 9000 калории).

По настоящемъ разработването и експлоатацията на мината е взето отъ Акционерното Д-во Sem, което експлоатира мини въ различните части на свѣта. Започнато е модернизиранието на производството, като за целта се строи въздушна линия отъ мината до гара Чумерна (6 км. права линия), която ще има 98 солидни циментови стълба. Направата ѝ ще струва около 2,200,000 лв. Поправя се и пътътъ отъ мината до гарата.

Сочимъ този откъслеченъ фактъ, който илюстрира едно безспорно за всѣкого положение. И въпреки това, като за куриозъ, на Сливенъ ще се доставя електрическа енергия отъ мина „Марица“ сѣ далекопроводъ отъ 120 км. и която мина нѣма нито географско-стратегическо положение на сливенските мини, разположени удобно въ най-високите и запазени мѣста на сливенския балканъ, нито пъкъ качествата на вжглищата ѝ сѣ като тѣзи на сливенските.

Отъ една страна имаме ясно говорещи факти, а отъ друга — недоумения за интересите на мѣстното население, за стопанските възможности и закони, за държавническите и стратегически съображения.

Съдебно-изпълнителенъ участъкъ при Слив. околийски сѣдъ

Обявление

№ 777/36

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I Сѣдия-изпълнителъ при Сливенския околийски сѣдъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ Зак. гр. с-во, публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ:

- 1) Нива въ землището на с. Джиново, Сливенско, въ мѣстн. „Махленскиятъ гробища“ отъ 3 дек., а по новите декларации, записана въ мѣстн. „Пукнатъ камъкъ“ сѣщото землище, оценена за 1920 лева.
- 2) Лозе въ сѣщото землище, въ мѣстността „Долния край“ отъ (0-4) четири ара, оценено за 400 лева.
- 3) Лозе въ сѣщото землище, въ мѣстността „Средата“ отъ 0-4 дек. оценено за 448 лева.
- 4) Лозе въ сѣщото землище, въ мѣстн. „Върхътъ“ отъ 0-6 дек. оценено за 384 лева.
- 5) Дворно мѣсто въ село Джиново, отъ 1300 кв. метра сѣ построена въ него къща, застроена върху 56 кв. метра, състояща се отъ две стаи, отъ които едната надъ изба, и едно салонче, направени отъ тухли и покрита сѣ марсилски керемиди, оценена общо за 16,000 лева.

Имота е на наследниците на Димо Ивановъ Пенковъ бившъ жителъ на с. Джиново, а именно: Рада Димова Иванова и Ивана Иванова отъ с. Джиново, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за дългъ къмъ Илия Атанасовъ Барабанчика отъ гр. Сливенъ.

Желающите да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 28. IX. 1936 г.

I Сѣдия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

Съдебно-изпълнителенъ участъкъ при Слив. околийски сѣдъ

Обявление

№ 404/34

Подписания Стефанъ попъ Петковъ I сѣдия-изпълнителъ при Слив. окол. сѣдъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуването на настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807 — 823 отъ Зак. гр. с-во, публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ, находящъ се въ землището на село Ковачитѣ. Джиновска община, сливенска околия, а именно:

- 1) Нива въ мѣстността „Гермята“ отъ 12-7 дек. оценена за 9,144 лева.

Имота е на Мона Атанасова Йовчева отъ с. Ковачитѣ, Сливенско, ипотекиранъ е въ полза на Българската земеделска банка, сливенски клонъ за 30,000 лева и ще се продава по искането на сѣщата.

Желающите да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ денъ и часъ, за да прегледатъ книгата и наддаватъ.

гр. Сливенъ, 28. IX. 1936 г.

I Сѣдия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ

ИЗТОКЪ

ОБЯВИ: официални по 2 лв. кв. см.
сдебни — по 1 лв. на дума,
търговски и др. — по спораз.

ГОДИШЕНЪ АБОНАМЕНТЪ 60 ЛВ.
АДРЕСЪ: в. „Изтокъ“ — Сливенъ

ДОБРОПОЛСКАТА ТРАГЕДИЯ

(По случай празника да Независимостта)

Изъ книгата подъ горното заглавие на нашия съгражданинъ и сътрудникъ — Бано Драгановъ, полковникъ о. з.

Изгаряне съ огнепръскачки гнздото на подпоручикъ Мазгаловъ

... Борбата продължи въ гнздото, което напълно наподобяваше Орлово гнздо на Шипка, но въ по-голяма степен, понеже при Шипка имаше малък отворъ и пжтъ за отстъпление, а тукъ нашитъ шепи бойци бѣха съвсемъ обградени. Гнздото бѣше непревземаемо. То зададе голѣми грижи на противника. Негови групи отъ поддръжките, назначени специално за чистене на такива гнезда и съпротиви въ нашата позиция, срѣщаха голѣма спѣшка. Тѣ не можаха да си представятъ какъ могатъ 10—12 души да се държатъ скрити подъ земята, и, заобиколенни отъ всички страни съ противникъ, да иматъ смѣлостта да стрелятъ, да хвърлятъ бомби, да биятъ съ пушки гнхнитъ хора, които се движеха по Котата, да стрелятъ на две посоки съ картечници и да причиняватъ толкова много пакости и загуби.

Неприятелскитъ возници се приближиха но гнздото и поканиха нашитъ защитници да се предадатъ. Подпоручикъ Мазгаловъ не даде дума да се продума за предаване.

Почна се отново борба съ бомби и камъни. Противника хвърляше бомби следъ бомби и една такава падна по-близо и рани нѣколко души. Въ гнздото настана смутъ. По лицата на всички започна да се чете загриженостъ за лошото положение въ което се намиратъ. Всички искаха да знаятъ какъ ще се свърши цѣлата тази борба. Следъ като врагътъ хвърли нѣколко бутилки съ задушливи газове и видѣ, че и тѣ не помагатъ, тогава културната армия на Франция прибѣгна до последното свое сръдство — огнепръскачитъ. Огнепръскачитъ почнаха да сипятъ огнена лава срещу нашитъ борци, запалиха ги живи и ги изгориха, начело съ храбрия подпоручикъ Мазгаловъ. За да бѣда по ясенъ и точенъ, ще предамъ показанията на запасния редникъ Димо Нехтяновъ, отъ с. Царско село, Чирпанско. Този войникъ бѣше гранатохвъргачъ и бѣше отъ нѣколкото души (двама или трима) които сж се спасили по чудо и не сж били изгорени отъ огнената лава. Той казва:

Сливенци на фронта — превозъ на храна презъ военния пжтъ на Кожухъ планина — 45 пѣх. полкъ.

„Видѣхме, че при входа на гнздото се подаде неприятелски войникъ, който носеше на гърбъ нѣщо като пръскачка за лозя, а въ ржцетъ си държеше маркуча. Щомъ ни забеляза и насочи къмъ насъ трѣбата, пушна огъня и по насъ почна да пада огънь и да гори нередъ. Хората се подпалиха, гнздото се напълни съ димъ. Тия които попаднаха подъ огъня на огнепръскачката и бѣха пръскаани, почнаха да викатъ. Никой отъ насъ не бѣше даже чувалъ за такава машина, която може огънь да хвърля, нито знаехме какво трѣбва да правимъ. Ние бѣхме изумени. Видѣдахме, че горимъ че не можемъ да се боримъ съ такава машина, че ще изгоримъ живи. Настана суматоха. Всички почнаха да реватъ. Ужасно нѣщо бѣше то. Подпоручикътъ не се чуваше вече. Той бѣше преди това раненъ и сигурно бѣше вече издѣхналъ, изгоренъ отъ огнепръскачитъ. Азъ едва сполучихъ да се промъкна презъ амбразура и излѣзохъ вънъ, заедно съ единъ или двама отъ моитъ другари. Всички останали изгорѣха живи въ гнздото.“

Така просто и картинно описва този български войникъ, голѣмата трагедия, която се разыгра на Скалистата височина, въ гнздото на подпор. Мазгаловъ. Капитанъ Рениери по този случай казва: „Сжщо въ този участъкъ ще се видятъ и истински героически подвизи. Ще

посочимъ, само като примеръ, групата картечници южно отъ Доброполе, които устояха на всички атаки и предпочетоха да бѣдатъ изгорени съ огнепръскачки, вмѣсто да се предадѣтъ“. Сжщиятъ авторъ на друго мѣсто казва: „Командуването бѣше принудено да прибѣгне до помощта на огнехвъргачитъ, за да може да се справи съ гнздата на картечницитъ. Прислужницитъ и началницитъ на тѣзи картечници, оставяха да бѣдатъ изгорени при картечницитъ си, но не се предаваха“.

Какъвъ по великъ подвигъ отъ този! Какъвъ героизъмъ! Каква доблестъ! Каква храбростъ! Какво самопожертвование!...

■ **Детски ясли въ града ни.** Започнаха да функциониратъ въ града ни учреденитъ отъ Съюза за закрила на децата — **детски ясли**, които се уреждатъ отъ мѣстното женско благотворително д-во „Майчина длъжностъ“. Яслитъ се помещаватъ въ къщата на Д. Кършевъ; за зѣга сж уредени за 15 деца, съ огледъ да се развиятъ за 40 деца. Въ сжщитъ се приематъ за отглеждане кърмачета, останали безъ родители отъ Бургаска и Ст. Загорска области. Отпустнати сж средства за издържането имъ отъ фонда Обществено подпомагане.

Хроника

■ **Поминаль** се е на 30 м. м. въ Шуменъ нашиятъ съгражданинъ стариятъ поборникъ-опълченецъ — Никола Мариновъ (Гарджоолу), Редакцията на в-ка ни се прекланя предъ светлата паметъ на заслужилия борецъ за свободата на България и изказва своитъ искрени чувства на печаль.

■ **Между** вакантнитъ служби за държавни и общински лесничей въ страната, които ще се заематъ чрезъ конкурсни изпити, е и тази на сливенски общински лесничей.

Въ централното управление на съюза „Юнакъ“ и презъ тази година остава като членъ и секретаръ на сжщия нашия съгражданинъ — полковникъ о. з. **Петъръ Петровъ**.

■ **Изпраща се** на специализация въ Германия за осемъ месеца отъ М-вото на Т. Пр. и Труда директора на Сливенското държавно текстилно училище — г. инженеръ **Никола Йордановъ**.

■ **Традиционната вечеринка** на сливенската дружба въ София тази година ще бѣде презъ м. декемврий. Започнати сж приготовленията за нейното изнисане, съ участието на видни артисти — наши съграждани.

■ **Юбилейно отпразднуване** осемдесетъ годишнината на нашия съгражданинъ — **Д-ръ Добри Минковъ**, дългогодишенъ висшъ сждия, прокуроръ, председател на кодификационната комисия и общественикъ — ще се отпразднува въ София, презъ м. октомврий т. г. Образуванъ е комитетъ съ представители отъ Сливенската дружба въ София, М-то на правосждието, Адвокатския съветъ Д-во на журналиститъ и др.

■ **Констатиранитъ** случаи отъ заболѣване отъ коремнъ тифъ въ нѣкои села на Бургаската област сж излѣкувани. Благодарение взетитъ санитарни мѣрки — предотвратено е развитието на тази опасна епидемия.

■ **Назначенъ** е за Бургаски градски инженеръ — нашия съгражданинъ и сътрудникъ — инженеръ **Димитъръ Мундровъ**, досегашнъ Карнобатски общински инженеръ.

■ **Въ с. Стралджа** ще се строи голѣмъ театър-читалище, на стойностъ около половинъ милионъ лева. Дано се започне и довърши едно такова културно мѣроприятие.

Бургаскиятъ областенъ театъръ презъ настоящия сезонъ ще бѣде подъ режисьорството на Г. Костовъ. Сжщия ще открие сезона си на 31 т. м. следъ което ще посети Сливенъ и други градове въ областта. Въ репертуара му влизатъ следнитъ пиеси: Разбойници, Народенъ врагъ, Подъ игото, Нераздѣлни, Мжжемразка, Черното петно, Чудната сплавъ, Баща, синъ и тя, Хора върху леда и др.

■ **Общинското управление.** Известява се на гражданитъ, че отъ 1 октомврий т. г. до второ нареждане такситъ за ношуване въ всички общински хотели при банитъ се намаляватъ съ 50%. По такъвъ начинъ банитъ ставатъ достъпни за всички и то презъ единъ отъ най-хубавитъ сезони.

■ **Съгласно** измѣнението на заповѣдь № IV — 147 на Министра на търг. пр. и труда и въ свръзка съ чл. 44 отъ З. за занаятитъ и чл. 82 отъ правилника за приложение му, въ Сливенъ, който е съ население надъ 30 х. жители, ще могатъ да се откриватъ гостилници и ресторанти и отъ лица не занаятчи (не притежаващи майсторски свидетелства), ако работилницитъ се ръководятъ отъ правоспособни майстори и иматъ инвентаръ надъ 75 х. лева.

Явна благодарностъ

Подписания **Илия Гудевъ** отъ гр. Сливенъ, изказвамъ на „БЪЛГАРИЯ“ I-во Българ. Застрах. Д-во моята голѣма благодарностъ за бързото и култантно изплащане на сумата

лв. 75.000 лв.

обешетение за нанесенитъ щети отъ пожара причиненъ отъ гръмъ на 7 срещу 8 септемврий т. г. на сградата ми въ Сливенъ, служаща за Телеграфо-Пощенска станция.

Считамъ за мой дългъ да препоржчамъ на всички, които милѣятъ за своя имотъ и животъ да правятъ застраховкитъ си само при най-старото Българско Застрахователно Д-во „БЪЛГАРИЯ“.

гр. Сливенъ, 19 Септемврий 1936 гоъ.

Съ почитание:

Илия Гудевъ

Фондъ Доп. Зем. У-ще с. Каменъ. Крушарска община

ОБЯВЛЕНИЕ № 280

Фондовата управа въ с. Крушаре известява на интересуващитъ се, че 30 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ въ канцеларията на Каменското кметско намѣстничество, ще се произведе търгъ съ явно наддаване отъ 14 до 18 часа, за отдаване на наематели експлоатацията на фондovitъ ливади въ с. Каменъ въ мѣстността „Айкъна“ отъ 63 дек. за срокъ отъ 2 години отъ утвърждаване на търга до 15 септември 1938 год., при първоначаленъ наемъ 25 лв. на декарь годишно Залогъ за правоучастие 10%.

Тържнитъ книжа сж на разположение въ деня на търга. Закона за Б. О. П. е задължителенъ.

с. Крушаре, 30 септемврий 1936 г.

Отъ управлението на фонда.

Сдебно-изпълнителенъ участъкъ при Слив. околийски сждъ

Обявление

№ 384 31

Подписания **Стефанъ попъ Петковъ I Сждия** изпълнителъ при Слив. окол. сждъ, обявявамъ, че 15 дни следъ публикуване настоящето въ в. „Изтокъ“ ще почне и до онова число на следующия месецъ, което съответствува на датата на публикацията, въ канцеларията ми ще трае по правилата на чл. чл. 807—823 отъ Зак. гр. с-во, публичната проданъ на следния недвижимъ имотъ, находящъ се въ землището на с. Тополчане, Сливенско, а именно:

1) Нива въ мѣстността „До село“ отъ около 10 декара оценена за 3200 лева.

2) Нива въ сжщото землище, въ мѣстн. „Бахчитъ“ отъ около 5 декара, оценена за 2000 лева.

3) Нива въ мѣстн. „Глоджене“ („Глоджака“) отъ около 9 декара оценени за 3600 лева.

Имота е на Христо Вѣлевъ Памука отъ с. Тополчане, Сливенско, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за дългъ къмъ Българската земледѣлска и кооперативна банка, Сливенски клонъ.

Желающитъ да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжственъ день и часъ, за да преглеждатъ книжата и наддаватъ.

гр. Сливенъ, 28. IX. 936 г.

I Сждия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ.

Сдебно-изпълнителенъ участъкъ при Слив. околийски сждъ

Обявление

№ 640/36

Подписания **Стефанъ попъ Петковъ I сждия-изпълнителъ** при Слив. окол. сждъ, въ допълнение на обявлението ми подъ № 640, публикувано въ бр. 211 отъ 18. IX. 936 г. на „Държавенъ вестникъ“, обявявамъ, че на 4. X. 936 г. ще почне и на 19 октомврий 1936 г. въ 17 часа ще привърши въ канцеларията ми по правилата на чл. чл. 807 — 823 отъ Зак. гр. с-во, публична проданъ на следния недвижимъ имотъ:

1) Воденица съ два камака, въ землището на с. Джинново, сливенско, на рѣка Тунджа, която съ всичкитъ си принадлежности, принадлежащи и на двата камъка, се помещаватъ въ едно здание, построено на около 120 кв. метра вжгре съ два дървени хамбари, отъ които единиятъ съ два гъоза, а другиятъ съ три, съ еврика и бурато; отдѣлно друга постройка, застроена около 120 кв. метра, състояща се отъ стая и яхъръ съ празно мѣсто около 50 декара и отвъдъ рѣката балталкъ около 20 декара, оценена общо за 245,000 лева.

Имота е на Дженда и Панайотъ Димитрови Шишкови и Сливенската популярна банка отъ гр. Сливенъ, свободенъ е отъ ипотека и ще се продава за подѣлба по искането на Сливенската популярна банка.

Желающитъ да го купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присжственъ день и часъ, за да преглеждатъ книжата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 28. IX. 936.

I Сждия-изпълнителъ: Ст. п. Петковъ.

Печатница „Задруженъ трудъ“, Царъ Симеонъ 74